

φθονεῖν τις κακοδαίμων ὢν
τῷ εὐδαίμονι.
φιάλη· μέγα τε καὶ πλατὺ
ποτήριον.
φιάνθρωπος· φιλεῖ τοὺς ἀν-
θρώπους ὁ φιάνθρωπος.
φιλεργία· ὅταν φιλή τις τὰ
ἔργα, φιλεργός ἐστιν.
φιλοεικῶ· ἐθέλω ἀμιλλαν
ποιεῖσθαι ὥστε νικᾶν.
φιλοξενία· οἱ φιλόξενοι εὖ
ποιοῦσι τοὺς ξένους, ἀσπα-
ζόμενοι τε καὶ δεχόμενοι
φιλίως.
φίλος, dear. τὸν φίλον φιλοῦ-
μεν· τὸ δ' ἐναντίον ἐχθρός.
φίλτρον· φάρμακον μαγευτικόν.
φιῶ, love. φιλεῖ τις ἀγαπῶν
καὶ ἐρῶν. φιλεῖ δὲ καὶ
συμβάλλων στόμα στόματι·
καὶ δὴ καὶ φιλεῖ ποιεῖν ὅ
τι ἂν ποιῇ κατὰ τὸ εἰωθός.
φλοιός· ὥσπερ δέρμα δένδρων.
φλῶξ γίγνεται τοῦ πυρὸς λάμ-
ποντος· λέγοις δὲ ἂν καὶ
φλόγα τὸ πῦρ καιόμενον.
φλυαῖρῶ· φλυαρεῖ τις ληρῶν·
αὕτη δὲ φλυαρία.
φοβερός· τὸ φοβερὸν φόβον
ἐμποιεῖ.
φόβος, fear.
φοβῶ· φόβον ἐμποιῶ.
φοῖνιξ· οἱ Φοῖνικες ἐκ Φοι-
κίας εἰσὶν καὶ Συρίας.
φοιτῶ, visit.
φολῖς· ἔχει φολίδας ὁ θώραξ·
ἔχει δὲ καὶ δράκων καὶ
ἰχθὺς καὶ κροκόδειλος δορὰν
φολιωτήν.

φορτικός· ναὺς φορτικὴ φέρει
γόμον· ἀνὴρ δὲ φορτικός
φαῦλός ἐστι καὶ ἀμαθής
καὶ ἀβέλτερος.

φορῶ· φέρω ἀεί. ἐσθῆτας δὲ
φοροῦμεν.

φράττω· κίνδυνον ἀπαμύνω
οἰκοδομῶν ἔρκος ἢ τεῖχος ἢ
αἱμασίαν.

φρέαρ· ὄρυγμα βαθύ, ἐν ᾧ
ὔδωρ ἐστίν. τὸ δ' ὔδωρ
τὸ ἐν φρέατι οὐ βεῖ
ὥσπερ κρήνη.

φρίττω· φρίττουσιν αἱ τρίχες
πάντος μὲν τοῦ σώματος
ἐπειδὴν ψῦχος ἢ, τῆς δὲ
κόμης ἐὰν φοβώμεθα· οἱ δὲ
σταχύες φρίττουσιν ἀνέμου
πνέοντος, καὶ δὴ καὶ τὰ
κύματα τῆς θαλάττης.

φροντίς· μέριμνα, κηδος· τὸ
ἐν φρενί, φροντίς ἂν εἴη.

φρουδός ἐστιν ὁ μηκέτι παρών.
φρουρῶ· φυλάττει ὅς φρουρεῖ
φρουρὸς ὢν.

φρυγανισμός, wood for firing.

φυλάττω, guard. φυλάττει
ὁ φύλαξ φυλακὴν ποιού-
μενος.

φύλλον, leaf. φύεται τὰ
φύλλα ἐπὶ τῶν κλάδων,
οἱ δὲ κλάδοι ἐπὶ τῶν
δένδρων.

φύσις, nature.

φῦσῶ, blow. φυσᾷ δ' ὁ ἄνεμος
λαμπρὸς καὶ λαβρὸς καὶ
πολύς.

φυτεύω, plant. δένδρα καὶ
λάχανα φυτεύεται ἐν κήποις.

φύω, grow (*trans.*; ὕ).

φωνή, voice, sound.

φῶρ· κλέπτῃς.

χαλεπαίνω· ὀργίζομαι, χαλεπῶς
φέρω.

χαλκήρης· χαλκοῦς.

χαλκοῦς, of bronze.

χαλῶ· τὸ ἐναντίον τοῦ ἐντεί-
νειν. χαλᾷ γὰρ τις τὰς
ἡνίας ἐὰν δέη φέρεσθαι
τοὺς ἵππους· χαλάσας δὲ
τὰς χορδὰς τῆς λύρας
βαρὺν ποιεῖ τὸν φθόγγον.

χαμαί· ἐπὶ τῆς γῆς.

χαράδρᾱ· ὅπου ῥύαξ καταρρεῖ
καὶ χεῖμαρρος.

χαρακτήρ σημείον ἐστὶν ἐπὶ
τοῦ νομίσματος κεχαραγ-
μένον· τὸ δὲ χαράττειν
γράφειν ἂν εἴη.

χαρίζομαι· δίδωμι δῶρον.

χάσμα· ἐπειδὴν τις χάσκη,
ἀνοίξας τὸ στόμα, ἰδοὺ
χάσμα στόματος.

χαυλίδδους· ὀδόντας ἔχων προ-
έχοντας.

χεῖλος· δύο χεῖλη ἔχει τὸ
στόμα.

χεῖμαρρος· ῥεῦμα χειμερινόν.
ῥύαξ.

χειμερινός· τοῦ χειμῶνος.

χειμών· θύελλα, ἄνεμος μέγας
μεθ' ὑετοῦ καὶ βροντῆς·
ἐστὶ δὲ καὶ μέρος τοῦ ἐνι-
αυτοῦ, καὶ γὰρ χειμῶνος
ὄντος νίφει ὁ Ζεὺς.

χελει-χελώνη, a humorous
doubling of the first syllables
of χελώνη.

χελιδών· αὕτη ἢ ὄρνις, τὴν
χελιδόνα λέγω, χειμῶνος
μὲν ἀποδημεῖ, ἦρος δὲ κατ-
έρχεται.

χελώνη, tortoise. ἢ χελώνη
ὄστρακον ἔχει, ἐξ οὗ ποιοῦσι
λύρας.

χηλή· ποὺς βοδὸς ἢ τράγου ἢ
ἵππου.

χήν, goose. ὁ χήν οὐκ ἀνόμοιος
τῇ νήττι, τὸν τράχηλον δ'
ἔχει μακρότερον.

χθές, yesterday. ἢ παριούσα
ἡμέρα χθές, ἢ δ' ἐπιούσα
αὔριον.

χθιζός· χθές. τὰ γὰρ χθές
γενόμενα, χθιζά.

χιλός· τροφή τῶν τ' ἄλλων
καὶ τῶν βοῶν· διαφέρει δὲ
τῆς πίας· ἀπόκειται γὰρ ὁ
χιλὸς ἐν σταθμῷ, τὴν δὲ
πίαν νέμονται ἐν νομῷ.

χιτών, tunic.

χιτώνιον· χιτῶν μικρός.

χιών· ὅταν νίφῃ ὁ θεός, τότε
ἂν ἴδοις χιόνα. λευκὴ μὲν
ἐστὶν ἡ χιών, καὶ πίπτει
ἄνευ ψόφου. ἢ δ' αὖ χά-
λας σκληρὰ τ' ἐστὶ καὶ
στρογγύλη, πίπτει δὲ μετὰ
ψόφου.

χλαῖνα, cloak.

χλωρός· ἢ πία χλωρά ἐστὶ
τὸ χρῶμα. χλωροὶ δὲ καὶ
οἱ διὰ φόβου ὄντες.

χοῖνιξ· ἢ χοῖνιξ χωρεῖ τέττα-
ρας κοτύλας.

χοιράς· πέτρα.